

திருவாரூர் தமிழ்ச்சங்கப் பிரகாரம், நெ-1.

உ

சாத்தநதையார் மகனார்
கண்ணன் சேந்தனார்
அருளிச்செய்த

திணைமொழி ஜம்பது.

மூலமும் பழைய உரையும்.

இஃது

இலக்கண விளக்க பாம்பரை,
சோமசுந்தர தேசிகரால்
பரிசேசிக்கப்பட்டு,

திருவாரூர் தமிழ்ச்சங்கத்தாரால்
வெளியிடப்பட்டது.

திருவாரூர்.

விக்கேரியர் அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

மு க வு ளை .

திணை மொழி லீம்பது என்னும் இச்சிறிய நூல் பொருளி னுஞ் சுவையினும் மிக மலிந்ததென்று ஆன்றாராற் பலவிடத்தும் பாராட்டப்பட்டதாயினும், தமிழகத்தில் இதுகாறும் புத்தகரூப மாக வெளிவராதிருந்தது. அக்குறையை நீக்கவேண்டும் என் னும் பேராசையால், இலக்கணவிளக்க பரம்பரை சோமசுந்தர தேசிகர் அவர்களது கிரகத்தில் பெரியோர்களால் சேமித்து வைக்கப்பட்டிருந்த ஏட்டுப் புத்தகம் ஒன்றை ஆதாரமாகக் கொண்டும், சென்னை இராஜாங்கத்துக் கையெழுத்துப் புத்தக சாலையிலிருந்த பிரதியின் நகல் ஒன்றை வருவித்தும், மணக்கால் ஸ்ரீமான் முத்துரெத்தின முதலியார் அவர்கள் உதவிய பிரதி கொண்டும் ஆராய்ச்சி செய்து இப்புத்தகம் வெளியிடலாசீனும்.

இதனை வெளியிடுவதற்குப் பொருளுதவி செய்த சங்க போஷகர்களுள் ஒருவராகிய காவாலகுடி ஸ்ரீமான் தி.சோமசுந்தர முதலியார் அவர்களது தமிழ்பிமானமும் பேருபகாரமும் மிகவும் போற்றற்பாலது.

காரியதரிசிகள்.

நூ ண் மு க ம் .

நாலடியின் மணியென்ன நச்சவரும் வெண்பாஷின்
மேலடியி னுலேந்து திணையென்ன மேனியநூற்
பாலடியிற் றிணைமொழியைப் பதுவாகும் பண்பினதைக்
காலடியில் யான்பணியும் கண்ணொ ரிசைத்தனரால். (க)

முருக்கைநே ரிதழ்மடவார் முயக்கவின் பத்துரையி
னிருக்கைமொழி யிந்நூலை யிபைந்தபடி யெடுத்தெழுதித்
திருக்கைபறு வித்தச்சிற் றிருத்தமுறப் பதித்தருளு
முருக்கையார் யாவரெனி னுரைக்குவலிவ் வவனிக்கே. (உ)

பூண்டமணி தொடையுணைந்து புணைந்துதனை வழிபடுவார்
மரண்டதவப் பயனுணர்ந்து மாமரை நூ லந்தத்து
நீண்டபத முறவளிப்பா னிகரிலாத திருவாரூ
ரரண்டகவி யரசாகி யைந்திலக்க ணத்தொகுதி. (ஈ)

கற்றுநவில் புகழ்முனிவன் கருணைவைத் தியநாதன்
பற்றுமிசு குலத்துதித்துப் பல்லுலகும் புகழ்பெற்றேன்
சற்றுமொரு தளர்ச்சியிலா தெனைநண்ப னுக்கொண்டோன்
சொற்றுதிக்கொள் சோமசுந் தரநாமத் தூயவனே. (ஊ)

ப. அ. ழுத்துத்தாண்டவராயன்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

விருத்தம்.

செந்தமிழிற் பதினென்கீழ்க் கணக்கதனு
ளொன்றாகித் திகழ்கின்ற
ஐந்திணைசேர் மொழியைம்ப துரையுடனே
பரிசேர்தித் தச்சிட்டான்
அந்தவிலக் கணவிளக்க வாசிரியன்
பரம்பரைசே ரறிஞன்சோம
சுந்தரதே சிகன்கமலைப் பதிவாசன்
தமிழ்ஞானந் துலங்கமாதோ.

அ. குமரசாமிப் பிள்ளை.

கடவுள் திணை

சாத்தந்தையார் மகனார்

கண்ணன் சேந்தனார்

இயற்றிய

திணைமொழி ஜம்பது.

மூலமும் உரையும்.

குறிஞ்சி.

1.

* அஞ்சி அஞ்சுறுத்துவது.

.....அண்டர்துகள் டொர்கின்ற வானவ முயர்ந்த வெந்
 பனே! இரவின்கண்.....வருகின்ற சரங்கனாதலான், எ-று. (க)

2. கணமுதை கையெனக் காந்தள் கவின
 மணமுதை யெண்ணி மந்திகொண் டாடும்
 விறன்மலை நாட வரவரிதாங் கொல்லோ
 புனமு மடங்கின காப்பு. †

சேறிப்பறி வறிஇ வரைவு கடாயது.

(இ-ள்) திரட்சியையுடைய மொட்டுக்களைக் கையென்று கருதும்படி காந்தள்
 களமுக்குபெற வரும்ப, வதன் மணத்தையுடைய முதைகொன்று கருதி மந்தி
 கள் கொண்டாடுகின்ற மிகுதியையுடைய மலைநாடனே! நீ இங்கு வருத
 லரிதாங் கொல்லோ? புனங்களுந் திணையரியப்பட்டுக் காவ லொழிந்
 தன—எ-று. (உ)

* குறிப்பு—கிடைத்த இரண்டு பிரதிகளுள்ளும் “எல்லைகாக்கிள்
 றவருடைய பாணி” என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

† இதனை, நச்சினூர்க்கினியர் திணை விளைந்தமை கூறிச்செறிப்பறி
 வறிஇ யதற்கு உதாரணங்காட்டுவர். (தொல்—கனவியல். நூ, 114.)

3. ஒங்க லிறுவரைமேற் காந்தள் கடிகவினப்
பாம்பென வேடி யுருமிடிப்பக் கண்டிரங்கும்
பூங்குன்ற நாடன் புணர்ந்தவந் நாட்போல
வீங்கு நெகிழ்ந்த வளை. †

தலைமகள் சீறைப்புறத்தனாகத் தலைமகட்துச் சொல்லுவாளாய்த்
தோழி சொல்லியது.

(இ-ள்) மலையினது பக்கமலைமேற் காந்தள் புதிதாக வழகுபெறுதலாலவற்
றின் முகைகளைப் பாம்பென்று கருதுகின்றனென்றுருமு விடித்தலானவற்றைப்
பிறர்கண்டிரங்குகின்ற பூங்குன்றநாடன் புணர்ந்த வந்நாள்போலகூர் யிக்
காலத்து நெகிழ்ந்து கழன்ற வென்வளைகள். எ-று. (ந)

4. ஏன லிடத்திட்ட வீர்மணிகொண் டெல்லிடைக்
கானவர் மக்கள் கனலெனக் கைகாய்த்தும்
வானுயர் வெற்பன் வருவாண்கொ லென்றோழி
மேனி பசப்புக் கெட. *

தலைமகளைத் தோழி இரவுக்குறி நயப்பித்தது.

(இ-ள்) ஏனலிடத்திட்ட குளிர்ந்தமணிகளைக் கொண்டிருக்கக் குறவர்
மக்கள் தங்குளிர் நீங்கக்காயும்.....வெற்பணிக்கு வருவாண் கொலோ?
என்னுடைய தோழி மேனியிற் பசப்புக்கெட. எ-று. (ச)

5. விரைகமழ் சாரல் விளைபுனங் காப்பார்
வரையிடை வாரன்மி னைய—விரைகடியர்
வில்லினர் வேலர் விரைசெல் லம்பினர்
கல்லிடை வாழ்ந ரெமர்.

பின்னின்று தலைமகளைக் காவன்மீதுதி சொல்லிச் சேட்படுத்தது.

(இ-ள்) விரைகமழா நின்ற சாரலின்கண் விளைபுனங்காப்பர்கள். இம்மலை
யின் கண் வரவேண்டா ஐயனே! கடுஞ்சால்லினர், விரைந்து செல்லு
மம்பினர், மலையின் வாழ்வாராகிய வெமர். எ-று. (ந)

† இதனை, நச்சினூர்க்கினியர் இரவுக்குறி நயந்துகூறியது என்ப
தற்கு உதாரணங்காட்டுவர். (தொல்—களவியல், நு 111.)

* இதனை, தலைவன் வருவானென்றதற்கு உதாரணங்காட்டுவர் நச்சி
னூர்க்கினியர் (தொல்—களவியல், நு. 114)

6. யானே யுடலு மணிகளர் நீள்வரைக்
காலக வாழ்க்கைக் குறவர் மகளிரேம்
ஏனலு னைய வருதன்மற் றென்னைகொல்
காணினும் காப்ப ரெமர். †

இதுவுமது.

(இ-ள்) யானேயுடலு மணிகளர் நீள்வரைக்கானத்து வாழும்வாழ்க்கை யினையுடைய குறவர்கண் நீ னொழுவதாலென்ன பயனுளது? நான்மைக் காணினும் நீர்வந்தீரென்று கேட்பினுநம்மை வெகுள்வெமர், எ-று. (கா)

7. யாழும் குழலு முழவு மியைந்தென
வீழு மருவி விறன்மலை நன்னாட
மாழைமா னோக்கியு மாற்றா விராவரி
னாரறி கெளவை தரும்.

இரவுக்குறி விலக்கி வரைவு கடாயது.

(இ-ள்) யாழும் குழலு முழவுத் தம்முடன் பொருந்தி யொலித்தாற் போல வீழாநின்ற வருவியையுடைய மிக்க.....மான்போன்ற கோக்கினையுடையாளு மாற்றமாட்டாள். நீஇரவின்கண் வருதியாயினாராகும் பிறரு மலரைத்தரு மென்றவாறு. (எ)

8. வேங்கை மலர் வெறிகமழ் சாரற்கண்
வாங்கமை மென்றோட் குறவர் மகளிரேஞ்
சேர்ந்து குருதி யொழுகமற் றிப்புணத்தே
போந்ததி லைய களிறு.

.....படை †

(இ-ள்) வேங்கை மலர்தலான் வெறி கமழாநின்ற தண்சிலம்பின் கண்ணே வளைந்த மூங்கில் போன்ற மெல்லிய தோளையுடைய குறவர் மகளிரேம் யாங்கள். குருதிபாய்ந்தொழுக விவ்விடத்தின்கண் போந்ததில்லை யையனே களிறு. எ-று. (அ)

† இரனை, அஞ்சி அச்சுறுத்தலின் கீழ் தமரையஞ்சிக்கூறியது என்பதற்கு உதாரணங்காட்டுவர் நச்சினூர்க்கினியர். (தொல்—களவியல், கு. 114)

‡ துறை விளக்கவில்லை. இரனை, தலைவனைப்பேதைமை யூட்டினது என்பதற்கு உதாரணங்காட்டுவர் நச்சினூர்க்கினியர் (தொல்களவியல், கு 114)

தோழியொழி ஐம்பது

9. பிணிநிறந் தீர்ந்து பெரும்பணைத்தோள் வீங்க
மணிமலை நாடன் வருவான்கொ றேழி
கணிநிறை வேங்கை மலர்ந்துவண் டார்க்கு
மணிநிற மாலைப் பொழுது. †

தோழிதலைமகளை ஓரவுக்குறி நயப்பித்தது.

(இ-ள்) நோயான் வந்த நிறத்தீர்ந்து பெரும்பணைத்தோள் பருப்ப வண்
மலைநாடன் வருவான் கொல்லோ, தோழி, கணியைப்போல நாட்சொல்லு
நிறைவேங்கை மலர்ந்து வண்டுகள் ஒலியாநின்ற நீலமணிபோன்ற நிறத்
தினையுடைய மாலைப்பொழுதின்கண்? எ-று. (கூ)

10. பலவின் பழம்பெற்ற பைங்கட் கடுவன்
நிலவென் றிணையிறுங் கல்குழ் வெற்பன்
புலவுங்கொ றேழி புணர்வறிந் தன்னை
செலவுங் கடிந்தாள் புனத்து. *

இது தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகப் படைத்துமொழி
கிளவியால் தோழிவரைவு கடாயது.

(இ-ள்) பலாப்பழத்தினைப் பெற்றுப் பசுங்கண்ணினையுடைய குரங்கினுட்
கடுவ னேடி யென்று தனக்கிணையாகிய மந்தியையழைக்கும் பெற்றிய
கற்கள்சூழ்ந்த வெற்பன் நம்மை யூடுங்கொல்லோ, தோழி? நங்காதலரோடு
புணர்ந்த புணர்ச்சியையறிந்து புனத்துச்செல்லும் செலவினையுந் தவிர்ந்
தான் அண்ணையாதலால். எ-று. (ய)

பாலை.

11. கழுநீர் மலர்க்கண்ணாய் கௌவையோ நிற்கப்
பொருணர்மை நினைத்துப் பொய்த்தார் நங்காதல
ரழிநிற்க வாகி யாற்றெழுந்து தோன்றி
வழிநீ ரறுத்த சுரம். †

† இதனை, இத்துறைக்கே உதாரணங்காட்டுவர் ந-ர்., (தொல்-கண்
வியல், கு. 111.)

* இதனை, மனைப்பட்டுக்கலங்கிச் சிதைந்தவழி தோழிக்கு நினைத்தல்
சான்ற அருமறை உயிர்த்தல் என்பதற்கு உதாரணங்காட்டுவர் ந-ர். [தொல்-
கணவியல், கு- 111.]

தலைமகனது செலவுணர்ந்து வேண்டாத மனத்தாய்த் தோழ்கீதத்
தலைமகள் சோல்லியது.

(இ-ள்) செங்கமுநீர் போன்ற கண்ணினையுடையாய்! அவர் பிரிந்ததால்
நிகழும் அவர் நிற்கப் பொருண்மேல் நீர்மையை யுடையாய் நங்காதலர்
முன்சொல்லிய சொல்லைப்பொய்த்து நம்மைநீக்குவார் போனார்; அங்குள்
ளார் அழியு நீர்மையவாகிப் பச்சையுறுதல் தனக்குத்தோன்றிப் போய வழி
யின்கண் நீரறுத்த சுரங்களின் கண்ணே, எ-று. (க)

12. முரிபால வாகி முரணழிந்து தோன்றி
யெரிபரந்த காண மியைபொருட்குப் போவீ
ரரிபரந்த வுண்கண்ணு ளாற்றாமை நும்மிற்
றெரிவரயார் தேரு மிடத்து.

யான் பிரியத் தலைமகனாற்றுமோ நீ யறிவாயாகென்ற தலைமகந்தீ
தோழி சோல்லியது.

(இ-ள்) முரிபரந்த பருக்கையினையுடையவாய் வலியழிந்து தோன்றி யெரி
பரந்த காணத்தின்கண் இயற்றும் பொருட் பொருட்டுச் செல்வீர் அரிபரந்த
வுண்கண்ணுள் ஆற்றுகொன்னுந் திறத்தை நும்மைப்போல் பிறரறிகிற்பார்
யார் ஆராயுமிடத்து, எ-று. (உ)

13. ஒங்கு குருந்தோ டரும்பீன்று பாங்கர்
மராஅ மலர்ந்தன தோன்றி விராஅய்க்
கலந்தனர் சென்றார் வலந்தசொ லெல்லாம்
பொலந்தொடஇ பொய்த்த குயில்.

பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் தோழ்கீதச்சோல்லியது.

(இ-ள்) ஒங்கிய குருந்தோடே கூட வரும்புகளையீன்று பாங்கராகிய மராஅ
மரமும் விளங்கி மலர்ந்தன; புணர்ந்து விராஅக்கலந்து சென்ற நங்காதலர்
வலந்த சொல்லெல்லாம் பழுதாக்கின குயில்கள், பொலந்தொட! எ-று. (ங)

14. புன்னைப் பொறிமலரும் பூம்பொழி லெல்லாஞ்
செங்கட் குயிலக வும்பொழுது கண்டும்
பொருணைசை யுளப்பத் தூரந்தார் தோழி
வருநசை பார்க்குமென் னெஞ்சு.

† நம்பி அகப்பொருள்—சூ. 170. தஞ்சைவாணன்—கோவை 214
நோக்குக.

குறுமுது.

(இ-ள்) புள்ளைகள் பொறிபோல மலரப் பூந்தண் பொழிங்க னெல்லாஞ்
செங்கட் குயில்கள் கூவுன்ற போழ்து கண்டும் முன்பு பொருணசையை
யுடைய ஆக்கந் தூர்ப்ப நம்மை நீங்கினர்; வருணசையைப் பாராநின்ற தென்
னெருசு, எ-று. (சு)

15. சிறுபுன் புறவொடு சிற்தெழால் சீறு
நெறியரு நீள்சுரத் தல்குவர்கொ ரோழீ
முறியெழின் மேனி பசப்பவரு னொழிந்தார்
பொருள்வேட்ட வேட்கை யவர்.

ஆற்றனெனக் கவன்ற தோழிக் காற்றுவலென்பதுபடச்
சொல்லியது.

(இ-ள்) சிறியபுல்லிய புறவினோடு சிறிய புல்லுரு வெகுளும் வழியரிய நீள்
சுரத்தின்கட் டங்குவர் கொல்லோ, தோழீ! தளிரினதழகு போன்றிருந்த
வென்மேனி பசப்ப நம் மேலுள்ள வருளினை யொழிந்து நிறைந்த பொரு
ளினை வேட்ட வேட்கையை யுடையவர், எ-று. (ரு)

16. கருங்கான் மராஅ நுணுவோ டலா
விருஞ்சிறை வண்டினம் பாலை முரல
விரும்பிய முள்ளெயிற் றஞ்சொன் மடவாய்
விரும்புநாம் செல்லு மிடம்.

புணர்ந்துடன் போகிய தலைமகள் தலைமனை யாற்றுவிக் துக்
கொண்டு சொல்லியது.

(இ-ள்) கருங்காலினை யுடைய மராமரங்கள் நுணுவொடு மலர விருஞ்சிறை
வண்டினங்கள் பாலைபெண்ணும் பண்ணைமுரல விரும்பிய முள்ளெயிற்
றினையு மழகிய சொல்லினையுமுடைய மடவாய்! நாம் செல்லும் வழியை
விரும்புவாய். எ-று. (சு)

17. கல்லதர் வாயிற் கடுந்தாடிகள் பம்பும்
வில்லுமுது வாழ்நர் குறும்புள்ளும் போவர்கொ
லெள்வளை மென்றோ னெகிழப் பொருணசைஇ
நல்கா துறந்த நமர்.

ஆற்றனென்ற தோழிக் குற்றுவலென்பது படச்சொல்லியது.

(இ-ள்) கல்லையுடைய வழிமருத்திலுள்ள குறும்புகளின் வயிற்றெரு மச் சந்தைச் செய்யுந் துடிகணின் நியம்பும் வில்லமுது வாழ்வார் குறும்பின் கண்ணுஞ் செல்வர் கொல்லோ? விளங்கும் வளைமென்றோள் மெலியும்படி பொருள்காதலா னம்மை நல்காது நீங்கிய நமர், எ-று. (எ)

18. கதிர்தடக் கண்ணுடைந்து முத்தஞ் சொரியும்
வேதிர்பிணங்குஞ் சோலை வியன்காணஞ் செல்வார்க்
கெதிரவன போலிதே யெல்வையோ கொன்னே
யுகிரவன போல வுள.

செலவுக் குறிப்பறிந்த தலைமக ளுடன்படாது கோல்லியது.

(இ-ள்) வெயில் சுடுதலாற் கண்பிளந்து முத்தங்களைச் சொரியானின்ற வேய் பிணங்குஞ் சோலையையுடைய வானற் காணகத்துஞ் செல்லக்கருதி னார்க்குடன்படுவன போன்றிருந்தன யில்லை; ஏன்னிலங்கு வளையோ கொன்னே நிலத்தின்கட் சிந்துவன போன்றன. எ-று. (அ)

19. கலையொடு மானிரங்கு கல்லத ரத்த
நிலையஞ்சி நீள்சுரத் தல்குவர்கொ ரோழி
முலையொடு சோர்கின்ற பொன்வ ண்ண மன்றோ
வளையொடு சோருமென் றோள்.

ஆற்றளன்ற தோழிக் கு ஆற்றுவலென்பது படக் கோல்லியது.

(இ-ள்) கலையொடு மான்கள் தன்பற்றிரங்கா நிற்கும் மலையழிகளையுடைய களிறுகளிப்பெற்றி.....ய ச்சுரத்தின் கட்டங்குவர் கொல்லோ? தோழி! முலையொடு சோர்கின்றன போன்ற வண்ணங்கள் அந்தோ! வளையுடனே தளர்ந்து சோர்கின்ற வென்றோள்கள், எ-று. (ஆ)

20. ஏற்றிய வில்லி னெயினர்க் கடுஞ்சரம்
பாற்றினஞ் சேரப் படுநிழற் கண்டஞ்சிக்
கூற்றன வல்லில் விடலையோ டென்மக
ளாற்றுங்கொ லைய நடந்து.

மகட் போக்கிய நற்றய் கோல்லியது.

(இ-ள்) காணேற்றிய வில்லினையுடைய வேடர் வாழும் கடுஞ்சுரத்தின் கட் பாற்றினஞ்சேரப் படுகின்ற நிழலைக் கண்டஞ்சி என்மகள் கூற்றன்ன வல்

வில்லையுடைய விடலையுடனே சென்றற்ற வல்லள் கொல்லோ மெல்லிதாக
கூடந்து; எ-று. (ய)

முல்லை.

21. அஞ்சனக் காயா மலரக் குருகிலை
யொண்டொடி நல்லார் முறுவல் கனின்கொளத்
தண்கமழ் கோட றுடுப்பினக் காதலர்
வந்தார் திகழ்கனின் றேள்.

தலைமகள் வரைவு மலிந்தது நோழி தலைமகட்துச் சொல்லியது.

(இ-ள்) அஞ்சனம் போலக் காயாக்கண் மலரச், குருகிலைகள் ஒண்டொடி,
யுடைய நல்லார் முறுவல்போல வழுகொள்ளக் குளிர்ந்த, கோடல்கள் துடி
ப்புபோலப் பூங்குலையை யீனாநிற்ப, நங்காதலர்வந்தார்; நின்னுடைய தோள்
கள் விளங்குவவாக, எ-று. (க)

22. மென்முலைமே லூர்ந்த பசலைமற் றென்னாங்கொ
னன்னுதன் மாதராயீதோ நமர்வருவர்
பன்னிற முல்லை யரும்பப் பருவஞ்செய்
தின்னிறங் கொண்டதிக் கார்.

நோழி பருவங்காட்டித்தலைமகளை வற்புறுத்தியது.

(இ-ள்) நின்னுடைய மெல்லிய முலைமேலேறிய பசலைநிற மென்னாங்
கொல்லோ! நன்னுதன் மாதராய் நமர் வருவர் பற்போன்றிருந்த நிறத்தை
யுடைய முல்லைகள் தாம் பருவத்தைச்செய்து கண்டார்க் கினிய நிறத்தைக்
கொண்டதிக்கார், எ-று. (உ)

23. சென்றார் வருவர் செறிதொடிக் காரிஃதோ
வெஞ்சின வேந்தர் முரசினிடித் தூறித்
தண்கட னீத்தம் பருகித் தலைசிறந்
தின்றையி னுளை மிகும்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) நம்மைப் பிரிந்து போயினார் வருவார். செறிதொடிக் காரிஃ (க)
கார்காலமாயிருந்தது. வெஞ்சின வேந்தர் முரசுபோலிடித்து முழங்கித்தண்
கடல் வெள்ளத்தைப் பருகி மேன்மேற் சிறந்து இன்றையினுளை மிகும் (உ)
காண், எ-று. (ஈ)

24. செஞ்சணங்கின் மென்முலையாய் சேர்பசலை திரிஃதோ
வஞ்சினஞ் சொல்லி வலித்தார் வருகுறியால்
வெஞ்சினம் பொங்கி யிடித்தூரதிக் கார்வானந்
தண்பெயல் கான்ற புறவு.

இதுவுமது.

(இ-ள்) செஞ்சணங்கினையுடைய மெல்லிய முலையாய்! நின்னைச்சேர்ந்த
பசலை நீங்குவதாகச் சூளுறவாகிய சொற்களைச் சொல்லி நம்மை வற்புறுத்தி
னார். தாம் வருவதாகச் சொல்லிய குறியால், வெஞ்சினத்தாற் பொங்கியது
போல விடித்த முழங்கிக் கருத்தமுகில்கள் தண்பெயலைப் புறவின் கண்ணை
யுருத்தனவாதலால், காரிது—எ-று. (ச)

25. கருவிய கார்மழை கால்கலந் தேந்த
வருகு மடமான் பிணையோ கெளு
முருவ முலையாய்நங் காதல ரின்னை
வருவர் வலிக்கும் பொழுது.

இதுவுமது.

(இ-ள்) கருவியன்ற கரியமழை காற்றொடு கலந்துயர்தலால், முன்
வெம்மையாலுருகும் மடமான்கள் தம்பிணையோ கெளரின்றன. நிறத்தை
யுடைய முலையாய்! நங்காதலரிப் பொழுதே வசுவர். இக்காலம் நம்மைத்
தேற்றுவியா நின்றது—எ-று. (சு)

26. இருங்கடன் மாந்திய வேர்கொ ளெழிலி
கருங்கொடி முல்லை கவின முழங்கிப்
பெரும்பெய றுழப் பெயர்குறி செய்தார்
பொருந்த நமக்குறைத்த போழ்து.

இதுவுமது.

(இ-ள்) பெருங்கடலைப்பகுதிய அழகு கொண்ட முகில் கருங்கொடி முல்லை
கனழகுபெறும்படி முழங்கிப் பெரும்பெயல்விழாநிகர்ப் பெயர்ந்து வருவ
மென்று காதலர் குறிசெய்தாராகலால், நமக்குப்பொருந்த அவருரைத்த
காலமிது—எ-று. (சு)

27. ஆய நினம்பெயர்ந் தாம்ப லடைதரப்
பாய முழங்கிப் படுகடலு ணீர்முகந்து
மாயிரு ஞால மிருள்கூர் மருண்மலை
சேயவர் செய்த குறி.

இதுவுமது.

(இ-ள்) ஆயர்களினத்தை யூரின்கண்ணே பெயர்வித்து ஆம்பல் குழலை
மருவ, ஒலிக்குங்கடலுள் நீரைமுகந்து பாக்க முழங்குதலான் மாயிரு ஞால
மெல்லாம் இருள் மிக்கு மயக்கு மலைப்பொழுது மம்மைப்பிரிந்து சேய
ராயினார் வருவதற்குச் சொல்லிய குறி—எ-று. (எ)

28. அஜிர்குர லேறே டலைகடன் மாந்தி
முதிர்மணி நாக மனங்க முழங்கிக்
கஜிர்மறை மலை கலைபய ருழப்
பிதிரு முலைமேற் சுணங்கு.

பருவங்காட்டிய நோடி வற்புறுத்தியது.

(இ-ள்) அலைகடலைப்பருகி யகிராநின்ற ஞாலினையுடைய வுருமேற்றேறும்
முதிர்ந்தமணி நாகங்கள் வருந்தும் வகை முழங்கி கெயின்மறைந்த மலைப்
பொழுது மிக்க பெயறுத்தலான், இவண்முலைமேற் சுணங்குகள் பிரிந்
தாற்போல நிதக்கும்—எ-று. (அ)

29. கோடலங் கூர்முறை கோளரா நேர்கருதக்
காடெலாங் கார்செய்து முல்லை யரும்பின
வாரொலா துண்ணறல் வார வணியிழாய்
போதராய் காண்பாம் புறவு.

இதுவுமது.

(இ-ள்) காத்தளின் மிக்கவரும்புகள் கோளராவிற் கு மாறாகக்கருதிக் காடெக்
லாங் கார்ப் பருவத்தைச் செய்து முல்லை யரும்புகளை யீன, வழிகளெல்லாம்
துண்ணிய வறன்மணல் மேலெழுதலால், அணியிழையை யுடையாய், புற
வினைக்காண்பாம் போதராய்—எ-று. (ஆ)

30. அருவி யதிரக் குருகிலை பூப்பத்
தெரியா வினநிறை தீம்பால் பிலிற்ற
வரிவளைத் தோளி வருவார் நமர்கொல்
பெரிய மலர்ந்ததிக் கார்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) மலையருவிகள் வந்து முழங்க, குருகிலைகள் பூப்பத், தெரிந்த வசனி
னங்கள் இனியபாலைப் பொழிய, வரிவளைத் தோளினை யுடையாய், நமர்
வருவார் கொல்லோ, பெரிய வாயுள்ள வழகுசளை மலர்ந்ததிக்கார், எ-று (1)

மருதம்.

31. பழனம் படிந்த படுகோட் டெருமை
கழனி வினைஞர்க் கெறிந்த பறைகேட்
டுரனழிந் தோடு மொலிபுன ளூரன்
கிழமை யுடையனென் றோட்கு.

தலைமகள் வாயின் மறுந்தது.

(இ-ள்) பழனத்தின்கட் படிந்த படுகோட்டினையுடைய வெருமை கழனி
யின்கட் டொழில் செய்வார்க் கெறிந்தபறையொலியைக்கேட்டு வெருவி
யறிவழிந்தோடு மொலி புனலை யுடைய ளூரன் என்கோட் குரிமையுடைய
னென்னும் இத்துணையே யமையும்; அவனெனக்கு நல்குதல் வேண்டுவ
தில்லை. எ-று. (க)

32. கிணக்கா நெடுமருது கான்ற நறுந்தா
திணக்கா னீலத் திதழ்மேற் சொரியும்
பனைத்தாட் கதிர்ச்செந்நெற் பாய்வய ளூர
னினைத்தா நெமக்குமோர் நோய்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) திரண்ட காலையுடைய மருதுக ளுக்குத்த நறுந்தாதுக கொத்த
தாளினையுடைய நீலங்களி னிதழ்மேலே சொரியும் பெருந்தாட் கதிரை
யுடைய செந்நெற் பார்த வயலூரன் பரத்தையற் கின்பத்தை யிழைத்தலை
யன்றி யெமக்கு மோர் பசலை நோயிழைத்தான், எ-று. (உ)

33. கடையாயார் நட்பேபோற் காஞ்சினல் லூர
வுடைய விளநல முண்டாய் - கடையக்
கதிர்முலை யாகத்துக் கண்ணனார் சேரி
யெதிர்நல மேன்றுநின் றாய்.

தோழி வாயின் மறுத்தது.

(இ-ள்) கீழாயினார் நட்பே போலக் காஞ்சி மாங்கனையுடைய நல்லூரனே !
என்றோழியுடைய விளநலமெல்லா முன்பு நுகர்ந்தாய் ; பின்னை யக்கதிர்
முலையாகத்துக் கண்ணனையார் சேரிக்கட் சென்று மற்றவரிளமை எதிர்
நலத்தை யெதிர் நேச நின்றாய், எ-று. (ந)

34. செந்நெல் விளைவய லூரன் சிலபகற்
றன்னல மென்னலார்க் கீயா நெமுபாண
பாரித்த வல்குற் பனைத்தோளார் சேரியுள்
வாரிக்குப் புக்குநின் றார்.

தலைமகள் பாணர்கீது வாயின் மறுத்தது.

(இ-ள்) செந்நெல் விளைகின்ற வயலினையுடைய லூரன் முன்பு சில நாட்
டன்னலத்தை யானல்லாதார்க் கீயான் ; இப்பொழுது பாரித்த வல்குற்
பனைத்தோளையுடைய பரத்தையர் சேரியின்கண் மற்றவர் தலைமகற்கே
நல்கும் வாரிக்கு புக்கு நின்றார் ; பாண ! இங்கு நின்று மெழுவாயாக ! எ-று (ச)

35. வேனிற் பருவத் தெதிர்மலரேற் றூதுங்
கூனிவண் டன்ன குளிர்வய நல்லூரன்
மாணிழை நல்லா ரினநல முண்டவர்
மேனி யொழிய விடும்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) வேனிற்காலத் தெதிர்ந்த மலர்களை யேற்றுக்கொண்டேதும் கூனி
வண்டு போலுங் குளிர்வய னல்லூர னாகலான் மாட்சிமைப்பட்ட இளமை
யுடைய நல்லாரின் நலத்தை நுகர்ந்து மற்றவ ருடம்பினை யொழிய
விடும், எ-று.

(ரு)

36. செந்தாமரைமலருஞ் செய்வய நல்லூர்
நொந்தான் மற்றுன்னைச் செயப்படுவ தென்னுண்டாந்
தந்தாயு நீயே தாவந்த நன்னலங்
காண்டாயு நீயாயக் கால்

தோழி வாயின் நேர்வோள் கூறியது.

இ-ள்) செந்தாமரைகள் மலரானின்ற செய்யப்பட்ட வயல்களையுடைய
ல்லூர்! நீ செய்த பிழைகட்கு நொந்தால் நின்னைச் செயப்படுவ தென்
னுள்ளதாம்? என்றோள் நலத்தை தந்தாயு நீயே; தாவந்த நன்னலத்தைக்
காண்டாயு நீயேயாயினால், எ-று.

37. பல்கரலும் வந்து பயின்றுரைபல் பாணகே
ணைல்சேர் வினாவய லூரன் புணர்ந்தநா
ரல்வனைய மென்றோளே மெங்கையர் தம்போல
லவ னுட்டமி லேம்.

பாணந்தீ தலைமகள் வாயின் மறுத்தது.

லபொழுதும் வந்து பயின்று சொல்லற்க, பாணனே, கேட்பாயாக!
சுவளவயலூரன் எம்மைப் புணர்ந்த முன்னொளின்கண்ணு மெல்
மன்றோளேம்; எங்கையர் தம்மைப்போல நல்லமடந்தையருள்
ணப்பட்டிலேம், எ-று. (எ)

யலூர் அலமுரைத்து நீபாண
ரல்லிற் பயின்றுரைக்க வேண்டா வெழிதிநீ
ல்லூரன் முல்லைஇ சேர்ந்த விருங்குந்தல்
ல்லுமவர் வண்ணஞ் சேர்வு.

இதுவுமது.

ரனுடைய நன்மை யெல்லாம் யாங்களுள்வறிந்து
பாணனே! நீ சொல்லாற் பயின்றுரைக்க வேண்டா,
நிறமிக்க நன்முல்லைமலை சேர்ந்த விருங்குந்தலையு
சொல்லாநின்றாள் தன்மாட்டவர் காதலித்த வண்ணத்
வராதிகழ்ச்சியையும், எ-று. (அ)

39. கருங்கயத் தாங்கட் கமுமிய நீலம்
பெரும்புற வாளைப் பெடைகதூஉ முரன்
விரும்புநாட் போலான் வியநல முண்டான்
கரும்பின்கோ தாயினேம் யாம்.

வாயிலவேண்டிச் சென்றர்கீதத் தலைமகள் வாயின் மறுத்தது.

(இ-ள்) பெருங்கயத்த விடத்தின்கட் செறிந்த நீலங்களையும் பெரும்புற
தினையுடைய வாளைப்பெடைகள் கதுவுகின்ற ஓரனெம்மை விரும்பின
நாட்போலான், எம்முடைய வியநலத்தை முன்னே யுண்டான்; ஆதலானிப்
பொழுது கரும்பின் கோதுபோல வாயினேம், எ-று. (கூ)

40. ஆம்ப லணித்தழையு மாரமுந் துயல்வருந்
தீம்புன லாசன் மகளிவ ளாய்ந்தநறுந்
தேமலர் நீலம் பிணையல் செறிமலர்த்
தாமரை தன்னையர் பூ. *

இந்நிலத்தின்கண் இன்னபெற்றியநல் வருவாயாகவேனச் சொல்

(இ-ள்) ஆம்பலாற் செய்யப்பட்ட வணித்தழையு மாரமு மல்குலர்
முலையின் கண்ணுமசைந்து வருகின்ற தீம்புனலாசன் மகளிவ
ரின் கணுபார்த்த நறுமலர் நீலம்; பெண்பால்கட்குச் சூடும் மரும
மலர்த்தாமரை மாலையைச்சூடி வருவாயாக, எ-று.

நெய்தல்.

41. நெய்தற் படப்பை நிறைகழித் தண்சேர்ப்
கைதைசூழ் கானலுட் கண்டநாட் போலா
செய்த குறியும்பொய் யாயின வாயிழைய
யையகொ லான்றார் தொடர்பு †

* இதனை நச்சினூர்க்கினியர் இர்வுக்குறி நேர்ந்த
கண் நீ வரும்போது இன்னபெற்றியான் வருவா
உதாரணம் காட்டினார். (தொல்-கன. கு-114.)

† அருமை செய்து அயர்ப்பினும் என்பதற்கு
நச்சினூர்க்கினியர் (தொல்-கன. கு-114.)

அல்லதறிப்பட்டுப் பெயர்ந்த தோழி தலைமகள் சிறைப்புறத்தானாகத்
தலைமகட்துச் சொல்லுவாளாய்ச் சொல்லியது.

(இ-ள்) நெய்தற் படப்பை நிறைகழித் தண்சேர்ப்பன் றுழைகுழந்த கான
லின்கண் நம்மைக்கண்ட முதனாள் போலானார்; அவாற் செய்யப்பட்ட
குறியும் பிழைத்தன. ஆயிழையாய்! ஐ நட்புச் செறிந்தன் றுகாதே
யிருப்பது! எ-று. (க)

42. முத்த மரும்பு முடத்தாண் முதுபுன்னை
தத்துதிரை தயங்கு தண்கடற் சேர்ப்ப
சித்திரப் பூங்கொடி யன்னாட் கருளாய்
வித்தகப் பைம்பூணின் மார்பு. †

தோழி வரைவு க்டாயது.

(இ-ள்) முத்தம்போல வரும்பா நின்ற முடத்தாண் முதுபுன்னையின்கண்
வந்து தத்தா நின்ற திரைகள் துளங்காநின்ற தண்ணங்கடற் சேர்ப்பனே;
எழுதிய சித்திரப்பூங்கொடி யன்னாட்கு நின்னருளிவலே நல்காய், வித்தகப்
பைம்பூணையுடைய நின்மார்பினே, எ-று. (உ)

43. எறிசுறா நீள்கட லோத முலாவ
நெறியிருக் கொட்கு நிமிர்கழிச் சேர்ப்ப
எறிவறா வின்சொ லணியிழையாய் நின்னிற்
செறிவறா செய்த குறி. ‡

அல்லதறிப்பட்டுப் பெயர்ந்ததோழி தலைமகள் சிறைப்புறத்தானாகத்
தலைமகட்துச் சொல்லுவாளாய்ச் சொல்லியது.

(இ-ள்) எறி சுறாவையுடைய நீள்கடலின்கண்ணுள்ள லோதம் வந்துலாவ
வரிவரியா யிருக்கும் மேனியையுடைய கிருல்கள் சுழன்று நிருதருஞ்
சேர்ப்ப என்னறிவி னீங்கா திருந்த வின்சொல் அணியிழைய யுடையாய்!
நின்மனையின் புறத்துச் சேர்ப்பன் செய்த குறிகள் பலகாலு முளவாக
நின்றன, எ-று. (ங)

† 'வேண்டாப்பிரிவினும்' என்பதற்கு உதாரணம் காட்டுவர் நச்சி
னார்க்கினியர். (தொல், கள-கு 114.)

‡ இதனை இத்துறைக்கே உதாரணம் காட்டுவர் ந-ர், (தொல்-கள கு-133)

44. இனமீ னிருங்கழி யோத முலாவ
மணிநீர் பறக்குந் துறைவ தகுமா
குணநீர்மை குன்றாக் கொடியன்னாள் பக்க
நினைநீர்மை யில்லா வொழிவு *

தலைமகனைக் கண்ணுற்றுநின்ற தோழி வரைவு கடாயது.

(இ-ள்) இனமீன்களையுடைய வீருங்கழியின்கண்ணே வந்து ஓதங்களுலாவ
நீலமணிபோன்ற நீர் பறக்குந் துறைவனே! தகுமாதன்றே குணத்தன்மை
குன்றாக் கொடியன்னாளே மறுத்து நினைவு நீர்மைபன்றி யொழிதல்
நினைக்கு? எ-று. (சு)

45. கடல்கொழித் திட்ட கதிர்மணி முத்தம்
படமணி யல்குந் பரதர் மகளிர்
தொடையல்சேர்த் தாடுந் துறைவவென் றோழி
யுடலு முறுநோ யுரைத்து.

இதுவுமது.

(இ-ள்) கடல் கொழித்துச் சிந்திய கதிர்மணி முத்தத்தைப் படம்போன்ற
அழகிய வல்குந் பரதர்மகளிர் மாலைபாகச் சேர்த்து விளையாடும் துறைவனே;
என்றோழி மருகாநிற்கும் தன்னுறு நோயை யெனக்குரைத்து, எ-று. (ரு)

46. முருகியற் கான லகன்கரை யாங்கட்
குருகின மார்க்குங் கொடுங்கழிச் சேர்ப்ப
மருளி வரலுற வேண்டுமென் றோழி
வுருவழி வுண்ணோய் கெட.

இதுவுமது.

(இ-ள்) நறுவிரை யுளதாகிய கானலையுடைய வகன்ற கரையின்கட்
குருகினம் ஆராதின்ற கொடுங்கழிச் சேர்ப்பனே! பயின்று வருதலைச்,
செய்யுமென்றோழி; மாமை நிறமழியாதின்ற வள்ளத்தின்கண் நோயொழிய, எ
எ-று. (சூ) க

* 'காதல் மிகுதி உளப்படக் களனும் பொழுதும் வரைகிலை விலக்
வியதில் அருளவேண்டும்' என்பதற்கு உதாரணங் காட்டுவர் நச்சினூர்க்கினியர் —
(தொல்-கள சூ-114.) (8)

47. அணியூங் கழிக்கான வற்றைநாட் போலான்
மணியெழின் மேனி பலர்பசப் பூரத்
துணிகடற் சேர்ப்பன் றுறந்தான்கொ ரேழி
துணியுமென் மென்றோள் வளை.

தலைமகள் சிறைப்புறத்தனாகத் தோழியாற் சோல்வெழுப்பப்பட்டுத்
தலைமகள் சோல்லியது.

(இ-ள்) அணிந்த பூக்களையுடைய கழிக்கானலின்கட் கண்ட வற்றைநாட்
போலான்; மணியெழின் மேனியின்கண் மிக்க பசப்பேற துணிகடற்
சேர்ப்பனென்மை மிகவே துறந்தான் கொல்லோ; என் மென்றோள்
வளைக ணீங்காடின் மன, எ-று. (எ)

48. கறங்குமணி நெடுந்தேர் கண்வா ளறுப்பப்
பிறங்கு மணன்மே லலவன் பரப்ப
வறங்கூர் கடுங்குதிர் வல்லிசைந்து நீங்க
பிறங்கு று மாலே வரும.

தோழி தலைமகளை ஓரவுக்குறி நயப்பித்தது.

(இ-ள்) ஒலிக்கு மணியையுடைய நெடுந்தேர் கண்டார் கண்ணினொளியை
யறுப்ப, வயர்ந்த மணன்மே லலவன் பரப்ப, வெம்மை மிக்க கடிய வெயில்
கடிதாக நீங்கச், செக்கர் நிதமாக நிதமிக்க மாலேப் பொழுதின்கண் நங்காத
லன் வரும, எ-று. (அ)

49. மயில்கொன் மடவாஸ்கொன் மாநீர்த் திரையுட்
பயில்வதோர் தெய்வங்கொல் கேளீர் குயில்பயிறுங்
கன்னி யிளஞாழற் பூம்பொழி னேக்கிய
கண்ணின் வருந்துமென் னெஞ்சு †

தலைமகள் பாங்குந்திச் சோல்லியது.

(இ-ள்) மயிலோ மடவானோ மாநீர்த்திரையின் கடல் பயின் றுறைவ
வதோர் தெய்வங்கொல்? கேளீரே! குயில்கள் கூவாநின்ற கன்னி
யிள ஞாழற் பூம்பொழிலின்கண் அவரைகோக்கிய வென்கண்ணினுமிக
வருந்தாநின்ற தென்னெஞ்சு, எ-று. (ஆ)

† இதனை இத்துரைக்கேஉ தாரணங்காட்டுவர் ந-ர். (தொல்-கள. கு. 103)

50. பவளமு முத்தும் பளிங்கும் விரைஇப்
புகழ்க் கொணர்ந்து புறவடுக்கு முன்றிற்
றவழ்திரைச் சேர்ப்பன் வருவான்கொ றேழி
திகமுந் திருவமர் மார்பு.

பகந்தறிக்கடி டலைம்கன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகட்துச் சோல்லு
வாளாய்த் தோழி வரைவு கடாயது.

(இ-ள்) பவளத்தினையும் முத்தினையும் பளிங்கினையும் கலந்து பிறப் புகழ்க்
கொண்டுவந்து மனை சூழ்ந்த டடைப்பையை யணைந்த முற்றத்தின்கண்
வந்து வழங்குகின்ற திரையையுடைய சேர்ப்பன் விரைந்து வருவான்
கொல்லோ தோழி; முன்புபோற் பொலி வழிந்திரா நினதழைமைந்தமார்பு
பொலிவுடையதாய் யிருந்ததாதலான் எம்பெருமான் விரைந்து வருமென்று
முற்கொண்டு உமக்கு அறிவிக்கின்றதுபோலும் ஏ-று, (10)

		பிழை	திருத்தம்
2	21	விரை	விரைஇ
4	11	கல்	கல்ல
8	23	முரசினிடித்தூர்றி	முரசினிடித்தூர்றி
13	1	நல்	னல்
	22	செல்லுமவர் வண்ணஞ்	செல்லுமவர் வண்ணஞ்
15	8	தத்துதிரைதயங்கு	தத்துதிரைதயங்கு